

A NYAKKENDŐ

„A helyesen megkötött nyakkendő
a férfi életének első igazán fontos tette.”

Oscar Wilde

A NYAKKENDŐ A RUHATÁR OLYAN DARABJA, MELYEK EGYETLEN FELADATA A DÍSZÍTÉS ÉS A FÉRFI MEGJELENÉSÉNEK FORMÁLISSÁ TÉTELE. AZ ÓKORI KATONÁK NYAK KÖRÜL VISELT VÉDŐSÁLJÁTÓL EREDEZTETIK A MAI HOSSZÚRA SZABOTT ÉS HAJTOGATOTT FINOM SELYEM-, KASMÍR-, GYAPJÚ- VAGY LEN ANYAGBÓL KÉSZÍTETT NYAKRAVALÓKAT.

A huszadik század történetében – a korábbi évszázadok nyakkendő- és sáldivatjához hasonlóan – a nyakkendőnek állandó és igen komoly szerepe volt, hiszen magára adó férfiember szinte soha nem jelent meg mások előtt vagy társaságban nyitott ingnyakkal. A nyakkendő viselése kötelező, elvárt és kedvelt szokás volt egészen a kilencvenes évekig. Majd az addig minden társasági eseményen megkívánt nyakkendőt az üzleti életben is mellőzni kezdték, és a casual életérzés megerősödésével egyre elfogadottabbá vált a nyakkendő nélküli megjelenés. Ma már a nyitott galléros viseletet, a formális üzleti és hivatalos, valamint esti megjelenések kivételével, szinte mindenhol elfogadják, a nyakkendő azonban ennek ellenére fontos és nélkülözhetetlen darabja a magára adó gentlemannek.

A ruházat és a nyakkendő viszonya lehet beolvadó, kiegészítő, elütő és rikító.

A nyakkendő csomójának az ing galléréhez, szélességének pedig a zakó reverjéhez és a viselője arcformájához kell illeszkednie.